

til Loven af 18de Juni 1870 om Livsforf. og Forsørgelsesanstalten af 1871.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Finansministeren (Estrup): Jeg ønsker straks at gøre opmærksom paa, hvad jeg i øvrigt har udtalt i det andet Ting, at § 5 i dette Lovforslag er den, som har Hovedbetydningen, i den Grad har Hovedbetydningen, saa naar den vedtages, er det forholdsvist af mindre Betydning, om de øvrige Vædringer blive vedtagne eller ikke, ikke at jeg dermed vil anbefale, at de stryges, jeg anser dem for i og for sig gode og rigtige, men det har ikke paa langt nær saa stor Betydning, om de blive vedtagne som Vedtagelsen af § 5. Jeg vil endog sige, at hvis det ikke havde været efter min Mening paatrængende nødvendigt at komme til andre Tariffbedømmelser for Køb af Livrente, vilde der ikke for mit Vedkommende have været Spørgsmaal om at fremsætte noget Forslag i denne Samling og sandsynligvis heller ikke i nogen nær Fremtid om Forandring i Loven af 1870. § 5 gaar ud paa ret betydelig at forhøje Tariffprisen for Købet af Livrente. Det vil i alt Fald være i ældre Medlemmers Erindring, at ved Forhandlingen om Loven af 1889 om den første Bonusudbetaling blev det gjort gældende: at der ikke kunde være Spørgsmaal om at give nogen Bonus til dem, der havde købt Livrente, ganske simpelt af den Grund, at det som var givet i Købpris for Livrente, ikke var højere end, hvad der nødvendigvis maatte være til Dækning, at der altsaa ikke for Livrenters Vedkommende kunde være Spørgsmaal om Remboursment af for meget opbehaaret Betaling, saaledes som der var for Livsforf. og Overlevelsesrente. Nu er Forholdet imidlertid saaledes, at Livrente er alene ikke give noget Overstud, ikke bidrage noget til Anstaltens Overstud, men at det endog efter de af Anstalten gjorte Beregninger stiller sig saa, at de Livrente, som ere erhvervede i Løbet af de sidste 5 Aar, have medført et Tab for Anstalten af omtrent 1 Mill. Kr., det vil sige, at Indkøbsprisen for Livrente har været saa meget lavere end den, som den skulde have været i Henhold til Erfaringerne om Levedygtighed og i Henhold til Støn om forventet fremtidig Rente. Under disse Forhold har jeg anset det for at være uafviselig nødvendigt at søge Tariffen for Køb

af Livrente forhøjet. Dersom en saadan Forhøjelse ikke finder Sted, saa er Følgen deraf ikke den, at Anstaltens Sikkerhed er udsat for Fare, det vil i alt Fald først indtræde efter lang Tids Forløb, og naar Tilsvaret for Livrente vokser betydelig over, hvad det nu er; men den umiddelbare Følge af, at der ingen Forandring foretages, vil være, at, naar man vedbliver at sælge Livrenter til under den Værdi, som de i Virkeligheden burde have, saa at altsaa denne Konto for Livrenters Vedkommende præsenterer sig med Understud i Anstalten, er det givet, at den angriber og eventuelt fortærer det Overstud, som der ellers kan være Tale om at uddele som Bonus til de andre Forsikringer, med andre Ord altsaa, at man vil vedblive at lade Livsforf. betale for meget, for at man kan sælge Livrenterne billigere end, hvad de i Virkeligheden ere værd — det er Forholdet. Jeg antager, at det høje Ting vil være enigt med mig i, at det ikke er rigtig at lade et saadant Forhold vedblive at bestaa, og det er derfor, jeg har indbragt dette Forslag i Aar om Forandring i Loven af 1870 om Køb af Livrente, og dets Hovedbestemmelse gaar ud paa at forhøje Tariffen for Køb af Livrente. Er man enig med mig deri, haaber jeg ogsaa, at man vil være enig med mig i, at den Forhøjelse, jeg har foreslaaet, ikke er for høj. Maaden, hvorpaa Forhøjelsen er udregnet, er der sjort udførlig Rede for i Anmærkningerne til Lovforslaget, og jeg skal ikke i Ojeblikket opholde det ærede Ting med at komme nærmere ind herpaa; men jeg skal kun bemærke, at dersom nogen skulde være af den Formening, at Tarifforhøjelsen dog er noget højere end egentlig nødvendigt, saa vil jeg derpaa svare det, at dersom den er højere end nødvendigt, vil det jo medføre, at Livrente, tegned efter den ny Tarif, for Fremtiden blive degtige i Bonusuddeling. Der vil saa blive Spørgsmaal om Remboursment, Tilbagebetaling af formeget betalt for Livrente, lige saa fuldt som af Livsforf., men det er utvivlsomt det rigtige, at naar man gaar til en Tarifforhøjelse, at man saa gaar til den saa høje, saa man er vis paa at være paa den sikre Side. Skulde man gøre Forhøjelsen for lille nu, saa kunde det jo foranledige, at man senere foretog en yderligere Forhøjelse; men saadanne hyppige Forandringer ere ikke tilraadelige. Skulde man derimod nu komme til en noget for rundelig Forhøjelse, vil Virkningen jo kun være den, som jeg angav, at man saa ogsaa kommer til en Bonusuddeling til Livrente ligesom til Livsforf. — Af de andre Bestemmelser i Lovforslaget